

เทรดเดอร์เรียนรู้อะไรได้บ้างจาก นักลงทุน ?

สิ่งที่นักลงทุนทำ แล้วสิ่งที่เทรดเดอร์ควรทำตามมีอะไรบ้าง แม้ว่า ในภาพรวมแล้วมันจะมี ความแตกต่างทางด้านคนสองกลุ่มนี้ แต่ว่าก็ยังมีเคล็ดลับมากมายที่เทรดเดอร์สามารถ นำมาใช้ให้ประสบความสำเร็จได้จากนักลงทุนระยะยาว ซึ่งทั้งสองกลุ่มก็มีจุดประสงค์เดียวกัน คือ ซื้อต่ำ แล้วขายสูง ในบทความนี้เราจะมาดูเรื่องกำไร กลยุทธ์การซื้อขายและถือ ถ้าคุณคิดว่า พื้นฐานเหล่านี้ไม่สามารถใช้กับเทรดเดอร์ได้ ให้ลองคิดดูใหม่ ลองมาคิดว่าเราจะใช้กลเม็ด เหล่านี้จากนักลงทุนที่จะทำให้คุณเป็นเทรดเดอร์ที่ดีขึ้นได้อย่างไร

กำไรก็ยังคงเป็นทุกอย่าง

ถ้ากลยุทธ์การเทรดที่ยอดเยี่ยมสามารถหลอมรวมเป็นอะไรซักอย่างง่าย ๆ ซักอย่าง ก็คืออันนี้แหละ คุณต้องอยากรจะเทรดก่อนที่ตลาดจะมีการเคลื่อนไหว ฟังดูไม่ยากใชรีเปล่า? อย่างไรก็ตามไม่สำคัญว่า เทรดเดอร์จะใช้เทคนิคอะไร ทั้งเขาและเธอนั้นก็ต่างพยายามหาโอกาสที่แต่ละฝ่ายยังไม่เจอ ต่อมาเมื่อมันรับรู้มูลค่าที่แท้จริงแล้ว กำลังซื้อจะผลักดันให้หุ้นมีราคาสูงขึ้น หรือว่า ต่ำลง แล้วแต่กรณี ซึ่งมีเทคนิคมากมายในการหาโอกาสเหล่านั้น แต่ว่าไม่ว่าจะเป็นแบบไหนก็ตาม มันถูกออกแบบมาเพื่อเอาชนะคนส่วนใหญ่ในตลาด

เป้าหมายของเทรดเดอร์คือ การหาเหตุผลว่า นักลงทุนจะทำอะไรกับหุ้นใน Time Frame แต่ละ Time Frame ซึ่งปกติหมายถึง Time Frame สั้น ๆ ที่นี้ลองถามตัวเอง ว่า ข้อมูลอะไรที่นัก ลงทุนส่วนใหญ่ใช้ในการวิเคราะห์? คำตอบก็คือ กำไร คำตอบเดียวของทุกคนที่ต้องการเป็น หุ้นส่วนในเจ้าของกิจการเพราะว่าบริษัทมีทิศทางว่าจะได้กำไรเมื่อเทียบกับตัวเลือกอื่นๆ ในการ ลงทุน ถ้าบริษัทไม่สามารถ ที่จะให้ผลตอบแทนที่น่าพอใจต่อความเสี่ยงที่นักลงทุนต้องเสี่ยง นักลงทุนก็ไม่มีเหตุผลที่จะถือหุ้นตัวนั้นต่อ ถ้าบริษัทสามารถให้ผลตอบแทนคุ้มค่าต่อความ เสี่ยง นักลงทุนจะเลือกหุ้นตัวนั้น แต่ปัญหาคือ นักลงทุนไม่สามารถทำกำไรได้อย่างใจเพราะว่า ตลาดไม่ได้ไม่ได้เคลื่อนไหวเป็นเส้นตรงในตอนนี้นักลงทุนมีอาการกับสภาวะตลาดที่ค่อนข้าง แปรปรวนกับกำไรที่เกิดขึ้น(ในอนาคต กับ ปัจจุบัน) เมื่อข้อมูลที่ให้ประกอบการลงทุนนั้น ผิดพลาด และทำให้เทรดเดอร์มีโอกาสที่จะใช้ความได้เปรียบนี้ในการทำกำไร เรียกว่า Sweet spot สำหรับเทรดเดอร์

ในฐานะเทรดเดอร์คนหนึ่ง การมุ่งเป้าไปยังกำไรสามารถทำให้เราได้เปรียบเมื่อมันสามารถเป็น คำตอบให้กับคำถามเกี่ยวกับบริษัท ๆ หนึ่งได้ว่า อันดับแรก บริษัทได้กำไรหรือไม่ และ พวกเขาทำกำไรได้เท่าไร? อันดับสอง ซึ่งบางทีอาจจะเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ว่า ขาวกำไรที่ ประกาศออกมานั้นมีผลสะท้อนอย่างไร? มันต้องมีค่าใช้จ่ายในการหาว่า บริษัทได้สัญญากับนัก ลงทุนไว้เช่นไรว่าจะประสบความสำเร็จได้เท่าไรก่อนหน้านี้ และ นักลงทุนมีปฏิกิริยาอย่างไร ก่อนหน้า ระหว่าง และ หลังจากที่ได้รับกำไรของบริษัท และต้องจำไว้ด้วยว่า หุ้นรายตัวนั้นมี พฤติกรรมการเคลื่อนไหวที่สามารถทำนายได้เกี่ยวกับ กำไรของบริษัท

ความน่าดึงดูดสามารถบอกแถมต่อได้

อย่างที่เทรดเดอร์หลายคนได้บอกคุณว่า การเทรดนั้นเป็นเกมส์ของแถมต่อความได้เปรียบ ไม่ใช่เกมส์แห่งเหตุผล นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมเทรดเดอร์ส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลที่เป็นกราฟกัน ซึ่งโปรแกรมเหล่านี้สามารถช่วยให้เทรดเดอร์สามารถระบุแถมต่อที่เหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้น จริง ๆ แล้ว ถ้าเรามีระบบการเทรดที่เป็นระบบยิ่งทำให้การเทรดมันมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ในขั้นตอนเหล่านี้ก็ยังมีช่องโหว่ กล่าวคือ แถมต่อหรือความได้เปรียบที่เหล่าเทรดเดอร์เหล่านี้ค้นหานั้นจะอิงอยู่กับข้อมูลในอดีต ซึ่งผู้เชี่ยวชาญด้านการดูกราฟส่วนใหญ่จะมองหารูปแบบที่เกิดซ้ำกันนำไปสู่ผลที่คล้ายกัน เมื่อรูปแบบที่คล้ายกันเกิดขึ้นอีกครั้งในอนาคต เทรดเดอร์จะพยายามตั้งสมมติฐานว่าจะเกิดเหตุการณ์แบบเดียวกันขึ้นอีกครั้ง ซึ่งนี่เป็นสิ่งที่เทรดเดอร์ใช้เป็นแนวทางของเขาในการกำหนดแถมต่อในการเทรดต่าง ๆ

ช่องโหว่ในกลยุทธ์การเทรดนี้เห็นอย่างได้ชัดเมื่อเหตุการณ์ต่าง ๆ มันเลวร้ายมากขึ้น ตัวอย่างในปี 1999 ในปีดังกล่าว เทรดเดอร์ทั้งหลายกำลังมองหาารูปแบบกราฟแบบ Overbought ก็คือเหตุการณ์ที่เครื่องมือ อินดิเคเตอร์บอกกับเราว่า ตลาดหุ้นนั้นเคลื่อนไหวสูงเกินไปและเร็วเกินไป และจะกลับตัวแล้ว แม้ว่ามันจะเกิดขึ้นหลังจากปี 2000 เข้าไปแล้ว ซึ่งก็ยังมีเทรดเดอร์ที่ตัดสินใจเทรดตามสัญญาณนี้ ทำให้พวกเขาขาดทุนในปีนั้น

แล้ว ระบบเทรดเหล่านั้นที่ใช้ได้ดีส่วนใหญ่ จะต้องมาจบลงกับรูปแบบกราฟ บางรูปแบบ โดยทั่วไปแล้ว อารมณ์ความรู้สึกนั้นจะมีอิทธิพลเหนือ ความได้เปรียบ และรูปแบบกราฟที่เราใช้ กำหนดความได้เปรียบของเราไม่ได้บรรจเรื่องราวของอารมณ์เหล่านั้นลงไปด้วยอย่างที่เราเห็นในปี 1999 หรืออีกแง่หนึ่ง โปรแกรมเทรดนั้น ทำหรือว่าแสดงให้เราเห็นแต่ในรูปแบบเดิม ๆ ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้วมันไม่ได้เป็นแบบนั้นทุกครั้ง

ในฐานะเทรดเดอร์คุณต้องสามารถที่จะบอกได้ว่าเมื่อไหร่ที่ระบบเทรดของเราใช้ไม่ได้ผล เพราะว่า มันไม่เหมาะกับสภาพแวดล้อมแบบนั้น ซึ่งนี่เป็นเรื่องยาก แล้วเทรดเดอร์จะต้องพัฒนาระเบียบวินัยในการเทรดด้วย อย่างไรก็ตาม ระเบียบวินัยจะช่วยให้คุณปลอดภัย บัญชีของคุณปลอดภัย จากความเจ็บปวดต่าง ๆ นา ๆ

ซื้อและถือไม่ได้มีไว้สำหรับ นักลงทุนอย่างเดียวเท่านั้น

คำว่า ซื้อและถือ นั้นมีส่วนอย่างมากกับการลงทุนระยะยาว แต่ไม่ได้หมายความว่า มันเป็นเรื่องที่นักเทรดไม่ควรจะทำ

เทรดเดอร์ เข้าเทรดสั้นเกินไปเพราะว่า พวกเขา กำลังพยายามปรับหารูปแบบที่พวกเขาถนัด แม้ว่าทุกคนรู้ว่าตลาดเคลื่อนไหว และเราพยายามจะคิดว่ามันเคลื่อนไหวเพียงช่วงสั้น ๆ ซึ่งมีความแม่นยำน้อยเมื่อเทียบกับกราฟ daily พวกนักลงทุนจะไม่รู้สึกอะไรเลยกับเรื่องพวกนี้ พวกเขา ยังลงทุนอยู่ และทำกำไรเมื่อหุ้นเคลื่อนไหว ขณะที่เทรดเดอร์พยายามที่จะหลีกเลี่ยง การอยู่นิ่ง ๆ ของหุ้น หรือว่า ดัชนี พวกเขาชอบหาจุดที่หุ้นนั้นเคลื่อนไหวตลอดเวลา จนทำให้เสียเวลาไปมาก

อย่างไรก็ตาม ในฐานะเทรดเดอร์คนหนึ่ง การเข้าเทรดบ่อยมันทำให้เราเข้าเทรดบ่อยจนเป็นนิสัย แม้ว่าจริง ๆ แล้วเราไม่ควรจะทำ มาดูราคาน้ำมันดิบที่เคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องในช่วงปลายปี 2001 และช่วงต้นปี 2006 กัน ราคาฟิวเจอร์ได้ขึ้นมาจาก 20 เหรียญไปยัง 70 เหรียญ ต่อบาเรล และเคลื่อนไหวมากกว่า 250 % ถ้าคุณ ใช้ Leverage ในการเทรด และ มีเงินสำรองเพียงพอ คุณจะสามารุทำกำไรได้เยอะกว่าดัชนีเสียอีก แล้วเทรดเดอร์อยากที่จะมีกำไรต่อไปอย่างนั้นหรือไม่? คิดว่าใคร ๆ ก็คงอยากได้และสามารถทำได้ภายในสัญญาเดียวซะด้วยซ้ำ แต่ว่าการเทรดฟิวเจอร์น้ำมันในระยะสั้นแล้ว(สองสัปดาห์จนถึง 3 เดือน) ค่อนข้างจะทำได้ยาก เพื่อให้ได้ผลตอบแทนเท่านั้น ในเวลา 4 ปีนั้น เนื่องจากความผันผวนของราคาที่มีเป็น เทรด

เดอร์ส่วนใหญ่จะไม่สามารถทำกำไรได้เต็มที่ในการเทรดน้ำมันได้ ทางเลือกการทำกำไรให้ได้มากที่สุดหลังจากหักค่าคอมมิชชั่น คือการซื้อแล้วก็ถือไว้ ซึ่งใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าปกติ และ นั่นเป็นสิ่งที่เราควรจะทำ

Larry William กล่าวในหนังสือถึงเรื่องนี้ ในหนังสือ "Long Term Secrets To Short-Term Trading" (1999). เขาพยายามชี้ให้เห็นว่า "ยิ่งคุณถือออร์เดอร์เทรดให้นานเท่าไร คุณยิ่งกำไรเท่านั้น" นั่นเป็นคำพูดที่ดีที่สุดที่จะสามารถอธิบายเรื่องนี้ได้

การนำเอาไปใช้เป็นเรื่องในตลาด

สุดท้ายนี้ เทรดเดอร์ควร ควรนำแนวคิดของนักลงทุนไปใช้ โดยการปรับใช้กับกลยุทธ์การเทรด และออกแบบให้มีความผันผวนจำกัด และสามารถสร้างโอกาสที่จะเทรดอย่างประสบความสำเร็จได้ ปกติแล้วเรื่องนี้จะเกี่ยวกับการกระจายการลงทุนในพอร์ตไปยัง Sector ต่าง ๆ ในตลาด รวมทั้งประเทศต่าง ๆ ได้ แนวคิดนี้เรียบง่าย ๆ ธรรมดาที่ว่ามันคือ อย่าใส่ไข่ของคุณไว้ในตะกร้าใบเดียว

เทรดเดอร์นั้นพยายามจะทำกำไรสูงสุด โดยการจ่ออยู่กับตลาดใดตลาดหนึ่งมากเกินไป หรือว่า เพียงแค่หันตัวเดียว ซึ่งหมายความว่าเราไว้ใจกับการลงทุนในสินทรัพย์เพียงอย่างเดียวมากเกินไป ตัวอย่างเช่น ในตลาดที่มีการเคลื่อนไหวน้อย หรือ ตลาดไซด์เวย์ เทรดเดอร์รายวันไม่สามารถติดตามการเคลื่อนไหวของตลาดได้ชัดเจน บางครั้งก็ทำกำไรได้ไม่พอจ่ายค่าคอมมิชชั่นด้วยซ้ำ หรือ ในตลาดผันผวน นักเทรดออฟชั่นจะพบว่า เขาเสียเวลาไปเยอะ และได้ผลตอบแทนเพียงน้อยนิด หรือในตลาดหุ้น ที่นักเทรดบางคนชอบเทรดในหุ้นกลุ่มที่มีความเคลื่อนไหวหรือหาอย่างหุ้นเทคโนโลยี ซึ่งต้องหาหุ้นที่แกว่งตัวกว้าง ๆ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วมันทำกำไรได้น้อยเกินไป

กล่าวได้ว่า ไม่ว่าจะรูปแบบไหน ตลาดใด หรือว่ากลยุทธ์แบบใด ก็มีข้อจำกัดด้วยกันทั้งนั้น และมันก็จริงที่ว่าตลาดนั้นมีรูปแบบวงจรของมัน บางครั้งก็เร้าร้อน บางครั้งก็เยือกเย็น เทรดเดอร์แต่ละคนก็มีวิธีการทำกำไรในรูปแบบที่แตกต่างกันไป

สุดท้าย

ไม่มีใครเป็นผู้ถือความลับที่ว่าเราจะเอาชนะตลาดได้อย่างไร แต่ว่า นักลงทุนย่อมเข้าใจวิธีการที่จะไปถึงเป้าหมายของเขา เทรดเดอร์สามารถใช้แนวคิดเดียวกันเหล่านี้ เพื่อปรับปรุงผลกำไร โดยที่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงการเทรดของเขาไปมากนัก

โดย **James Brumley**

www.investopedia.com